

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 221.703 van 11 december 2012

in de zaak A. 207.258/XII-7166

In zake:

1. Mosje FRIEDMAN
2. Lea ROSENZWEIG
3. Rezy FRIEDMAN
4. Esther FRIEDMAN
5. Giti FRIEDMAN

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eric Van Der Mussele
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Stoopstraat 1/10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW YAVNE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Katrien Crauwels
kantoor houdend te 2600 Berchem
Fruithoflaan 124 b 14

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 6 december 2012, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:

“6 toelatingsklassenraadsbeslissingen van 9-11-2012 [...] waarbij [de telkens bevoegde toelatingsklassenraad van de Vrije Israëlitische school voor Secundair Onderwijs Yavne te Antwerpen] Rezy Friedman niet toelaat tot het eerste leerjaar in de derde graad ‘Yeshiva’ noch tot het eerste leerjaar A in de eerste graad, Esther Friedman niet toelaat tot het eerste leerjaar in de tweede graad Yeshiva, noch tot het eerste leerjaar A in de eerste graad, Giti Friedman niet toelaat tot het tweede leerjaar in de eerste graad basisoptie Yeshiva, noch tot het eerste leerjaar A in de eerste graad.”

Eveneens vorderen verzoekers het opleggen van een dwangsom aan verwerende partij.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 december 2012, om 11.30 uur.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Eric Van Der Mussele, die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Katrien Crauwels, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Rechtsmacht van de Raad van State

3. Verzoekende partijen bestrijden beslissingen waarmee zij niet worden toegelaten tot zekere leerjaren binnen het secundair onderwijs in de Vrije Israëlitische school voor Secundair Onderwijs Yavne te Antwerpen.

In haar nota met opmerkingen betwist verwerende partij de bevoegdheid van de Raad van State om van dit geschil kennis te nemen; volgens haar zijn de bestreden beslissingen niet te beschouwen als een administratieve rechtshandeling waarover de Raad van State vermag te oordelen in het kader van een annulatieberoep en, bijgevolg, van een vordering tot schorsing.

4. In het inleidend verzoekschrift betogen verzoekers hierover:

“Het beroep is mogelijk:

Het gaat om een toelatingsklassenraad die moet oordelen in toepassing art.6 en 115/1 Codex secundair onderwijs, voor toelating in een bepaald leerjaar en richting en voor uitspraak over neergelegde studiebewijzen;

Het gaat om een administratieve bestuurshandeling van een administratieve overheid waartegen geen georganiseerd beroep openstaat, met individuele draagwijdte;

Zoals o.m. ook tegen de beslissing van de delibererende klassenraad, kunnen verzoekers met beroep op art. 14 en 17 RvS Wet tegen deze beslissingen opkomen bij de Raad van State. [...]

Deze beslissingen zijn aanvechtbaar bij de Raad van State zoals andere klasseraadsbeslissingen, gezien zij individuele beslissingen zijn, genomen ten aanzien van de ouders en de kinderen;

Enkel de weigeringen tot inschrijving zelf, kan men via de gewone rechtbanken aanvechten, na behandeling van het voorziene beroep voor de leerlingenrechtencommissie.”

Op de terechtzitting merken zij daarenboven op dat de bestreden beslissing teweeg brengt dat het LOP (bedoeld is het lokaal overlegplatform) als ‘derde’ een bemiddelingsactie “in gang kan zetten”.

5. Verzoekers lijken zich te vergissen.

Verwerende partij is een vrije onderwijsinstelling, opgericht op privé-initiatief. De betrekking tussen die instelling en haar leerlingen ontstaat door een overeenkomst, zodat in beginsel de rechtsverhouding tussen partijen van contractuele aard is en de geschillen daaromtrent rechten betreffen waarvoor, gelet op artikel 144 van de Grondwet, uitsluitend de gewone rechter bevoegd is.

Het geschil dat tussen partijen te dezen is gerezen, heeft op het eerste gezicht wel degelijk louter betrekking op – het ontstaan of verbreken van – de rechtsverhouding tussen verwerende partij en de derde tot vijfde verzoekende partij als leerling in de onderwijsinstelling die zij bestuurt en hun ouders.

Dat daarbij een toelatingsklassenraad ingeschakeld wordt, doet hieraan *prima facie* geen afbreuk. De Raad van State volgt verzoekers in de huidige stand van de rechtspleging niet in het parallelisme dat zij maken met de

beslissingen van de delibererende klassenraad. De ‘toelatingsklassenraad’ fungeert “als enig orgaan op het vlak van de toelating tot of overgang naar een bepaald leerjaar, onderwijsvorm en onderverdeling”, zo leert artikel 3, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’. De ‘delibererende klassenraad’ “fungeert als enig orgaan op het vlak van de beslissingen inzake het al dan niet geslaagd zijn, hetgeen voor de regelmatige leerlingen leidt tot de studiebekräftiging en de eventuele rechten op toelating tot het volgend leerjaar”, aldus artikel 5, § 1, van hetzelfde besluit.

De weigering tot toelating tot een bepaald leerjaar heeft enkel betrekking, zo lijkt, op de onderwijsinstelling zelf waarvan de toelatingsklassenraad deel uitmaakt. Ze bindt andere onderwijsinstellingen niet. Een (toelatingsklassenraad van een) ander schoolbestuur kan, op grond van de hem toekomende discretionaire bevoegdheid, beslissen verzoekende partijen toch toe te laten tot zijn onderwijsinstelling in het door hen geambieerde leerjaar. Dat is anders dan voor de beslissingen van een delibererende klassenraad over de studiebekräftiging en de eventuele rechten op toelating tot het volgend leerjaar, die wél gelding hebben ten aanzien van derden. Dat het lokaal overlegplatform een bemiddeling “in gang” kan zetten, zoals verzoekers opmerken, doet niet anders besluiten.

6. Verzoekers overtuigen vooralsnog niet dat aan zo een weigering als de voorliggende, dwingende rechtsgevolgen verbonden zijn voor derden zoals dat bijvoorbeeld wél het geval is bij examenbeslissingen.

7. Indien het niet al te heldere betoog van verzoekers overigens zo opgevat moet worden, dat zij de toelatingsklassenraden verwijten de rechtskracht van door hen voorgelegde en eerder behaalde studiebewijzen te miskennen, dan beroepen zij zich bovendien *prima facie* op een subjectief recht waarover de Raad van State zich op het eerste gezicht al evenmin vermag uit te spreken.

8. De exceptie dat verwerende partij de bestreden beslissing niet heeft verricht als administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State heeft een voldoende mate van ernst om ze alvast in de huidige stand van zaken aan te nemen.

9. De vordering is onontvankelijk.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 december 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Geert Van Haegendoren